

Ward, der bebrejder de engelske Valgretskvinder, at de »udøver politisk Indflydelse til Trods for, at de mangler politisk Ansvar«, bruger sin Indflydelse til Fordel for en bestemt Kandidat af et bestemt Parti, skønt hun selv mangler politisk Ansvar! Mrs. Ward, der erklærer, at Mændene alene »af Naturen« egner sig for politisk Arbejde, skriver en Piece, hvori hun anbefaler Tarif-Reformen!

Hvis man overhovedet kan drage Slutninger af denne Dames offentlig udtalte Meninger og offentlig foretagne Handlinger, maa man komme til det Resultat, at Mrs. Ward betragter sig selv som et Undtagelsesmenneske, hvis »Sfære« er en anden, end Kvindernes i Almindelighed. Men det er et ret uheldigt Standpunkt at indtage.

Clinny Dreyer.

For og imod.

Joseph Ward, Førsteminister i Ny Zeeland skriver i en Kvindevalgretskalender: »Kvinderne her i Landet fik deres Stemmeret med kun to Stemmers Flertal; nu er det tvivlsomt, om der i hele Parlamentet kan findes to Stemmer imod den.

Valgene i England er forbi, og den liberale Regering har mistet ca. 100 Pladser i Underhuset. Suffragetterne har som bekendt drevet en ivrig og voldsom Agitation mod de liberale. Deres Organisation har nu besluttet at ophøre med alle fjendtlige Angreb, indtil de erfarer, hvorledes det nyvalgte Underhus vil stille sig til deres Krav om Valgret. »Fremtiden vil vise«, staar der i Proklamationen, »om Kvinderne skal blive nødt til at benytte endnu kraftigere Midler end hidtil. Regeringen vil gennem sin Optræden selv være Herre over det.

En Suffragette skrev inden Valget til »Votes for Women«:

»Min Mand har overladt til mig at benytte hans Stemme, som jeg ønsker, indtil den politiske Frihed gives Kvinderne.

Brev fra Sverige.

Fru Redaktør!

Det er mig en stor Glæde at kunne meddele Dem, at Fru Anna Bugge Wicksell ved »Landforeningens« nylig afsluttede Centralstyremøde fremdrog en Konsekvens af den nye Skattelov, som man tidligere ikke havde været opmærksom paa.

Hun har simpelthen opdaget, at

praktisk talt kan alle gifte Kvinder skaffe sig kommunal Valgret og dermed ogsaa Valgbarhed.

Hidtil har man ment, at bare det Faatal af gifte Kvinder, som havde en Arbejdsindkomst paa 500 Kroner eller, f. Eks. ved Ægtepagt, anden Ejendom under egen Forvaltning, som skaffede dem en Indtægt af 500 Kroner, kunde faa sin egen Skatteseddel og dermed Valgret. Nu har Fru Wicksell fundet ud, at naar det skattefrie Beløb ikke trækkes fra baade Mandens og Hustruens Indkomster hver for sig, men fra *begges sammenlagte Indtægter*, bliver Følgen, at hvis Manden f. Eks. opgiver sin Indtægt til 490 Kroner paa et Sted, hvor det skattefrie Beløb er 450 Kr., og saa Hustruen bare skaffer sig 10 Kroners Indtægt, og opgiver dem, saa at de begge tilsammen faar 500 Kr., og der altsaa bliver igen 50 Kr. at betale Skat af, efterat de 450 Kr. er trukket fra, saa skal Manden ifølge Loven betale Skat af de $\frac{49}{50}$ og Konen af Resten — $\frac{1}{50}$ altsaa — og dermed have begge Valgret — 1 Stemme hver.

Hvis Manden ikke betaler sin Skat, og dermed mister sin Stemme, saa beholder Hustruen alligevel sin, naar hun har betalt Skatten af sin ene Krone. Fru Wicksell har her gjort en Opdagelse, som var fremmed for Lovgivernes Tankegang.

Baade Højres Justitsminister, som er blevet interviewet om Spørgsmaalet, og andre, som har været med at stifte Loven, f. Eks. Venstremanden, forhenværende Statsminister Staaff m. fl., har indrømmet, at Fru Wicksells Fortolkning af Loven er korrekt.

Men ingen har naturligvis villet erkende, at de ærede Tillidsmænd har forbisat disse Konsekvenser af Skatte-loven. Dette er dog tydelig. Thi at de ikke med Vidende og Vilje har givet den gifte Kvinde en saa utrolig meget lettere Adgang til kommunal Valgret, end Mændene og de ugifte Kvinder har faaet paa sin Lod, — det er soleklart. Og uden at nævne det med et eneste Ord!

Imidlertid kommer dette til med en Gang at drive frem en hel Masse af Højres og Venstres gifte Kvinder til at

stemme — om ikke af andre Grunde, saa for at danne en Modvægt mod de socialdemokratiske Kvinder, som sikkerlig alle vil benytte den ny opdagede Metode.

Og dermed har vi opnaaet en stor Sejr?

Vi jubler!

Deres

Ann Margret Holmgren,
f. Termedem.

Maikki Friberg.

Den bekendte finske Stemmeretskvinde Dr. Maikki Friberg gæster for Tiden Danmark. I Københavns Kvindevalgretsforening holdt hun den 15de Februar Foredrag om: »Særlige Beskyttelseslove for Kvinder« og den 21de Februar Foredrag i Charlottenlund Kvindevalgretsforening om: »Samme Løn for samme Arbejde«.

Dr. Maikki Friberg er Typen paa en intelligent og klartseende Stemmeretskvinde, hvis Livsnerve er Arbejdet for at frigøre Kvinderne for den sidste Rest af tidligere Tiders Underkuelse og vække dem til bevidst Modstand mod alle nye Forsøg paa at begrænse deres Frihed i højere Grad end Mændenes.

Hun er en fortræffelig Taler og en ligesaa fortræffelig Debator og er kendt og skattet i Kvindesagskredse overalt i Evropa.

Ann Margret Holmgren.

Den 17de Febr. fyldte Fru Holmgren 60 Aar. Blandt »Kvindevalgrets« Læsere er hun jo kendt gennem de Artikler, hun ved de forskellige Lejligheder har været saa elskværdig at sende Bladet, og af hvilke vi netop i dette Nr. bringer én. I Sverrig har hun gjort et glimrende organisatorisk Arbejde som »Rejsetaler« og det skyldes i første Række hende, at Sverrig er et Mønsterland, hvad organiseret Kvindestemmeretsbevægelse angaar.

Landsforbundet afsendte i Dagens Anledning følgende Telegram til hende:

»Danske Kvinder sender Hilsen og Tak for trofast Arbejde og værdifuld Støtte i vor fælles Sag«.

Landsforbundet for Kvinders Valgret.